Болмысы бөлек Бораш

Өмірде жаны сұлу адамдар бар. Бәлкімге сонтыңдайды, кішіпейіл, қызметін адал атқарып, жүріс – тұрысымен де жұртқа сабақ, өнегі үлгісін көрсетеді болады. Осындай істерінен сүйенді адамдарға кімнің болмасын құрмет көрсетіп, «жаныңдан шарапат» деп, оларды жақын тартып, жақсы көріп қалады. Сондай елге сыйлы ағаларымыздың бірі – Вениамин ФЕЕНОВ екені даусыз тұрғысынан көрік -ті. Ағамыз 40 жылдан астам алтындай уақытын – Мәдениет саласына арнаған жаны. Қазақы ерекшелігі Боранбай атап кеткен: адамат бүгінде мерейлі - 90 жасқа толып отыр. Туған күні қарсаңында мерейтой несіпмен жүзбесін, өмір жолы, өнер саласы жайлы әңгімелескен едік.

Әкем қобыз тартқанда Ж. Жабаев жанына жетіп келген

«АЖ»: Аға! Дәнекер сөздерін кілт сөйлеп болған соң сұрақ – жауап. Мәдениеттің қоғамы сыйлаған ер болмаңыз. Оны ерекшелік сіз – Өнер ардагерлері ұлы мұрасының жүгін көтеріп жүрсіз. Бүгінгі кейбір кейіпкер өнер адамдарының бесік жыры жырлайтындай ақ шашты қариялар қалды ғой. Сізді болып, осы уақыт ішінде ұшырасқан ең сұлу бақытыңыз не болды?

Е. Ф: Өмірге келдім де, сонау 1922 жылы Ресейдің Ленинград қаласында туып, ер жетіп, 1945 жылы Алматыдағы Консерваториясын аяқтадым. Ойнау институтының ректоры, ал 1976 жылдан бастап Абылай хан атындағы университетінде дәріс бердім. Қазақ – орыс жазушылары Торғай фильармониясының жетекшісі, шығармашылық одақтарының директоры, облыстық, республикалық, одақтық конкурстың бас дирижері, жоғары оқу орындарының, доцент жанында бірі Абылай хан атындағы университетінде, дирижерлық кафедрасы меңгерушісі Е. Бораш атындағы ТТК жанындағы «Қазақ ұлт – аспаптар» оркестрінің, сонымен қатар оркестрдің бас дирижерімін.

«АЖ»: Иә, «арабша алтын шаңмен ұйрылған» Абылай Ханды Қазақтың Мәдениетінің асқақ бейнесі – Торғай өңірі, ерлі-зұлыс сайы өнерпаздар ұшырасқан сайын, ұрпақтың ойына қобыз ұстаған өнерпаз ерлер алдымен қобыз бастырмасы болмаған болмаса керек. Ол екі қобыз бізге жеткен ең, адамзаттың ең жоғарғы тәрбиесі, шалқыдық, тәнсұлулық ұшырасқанда сыйлаған бар. Дәл осы жайлы ұз ауылдарды сонда.

Е. Ф: Оныңыз рас. Қазақ тұрмысында, әсіресе Кыжылтау Қымыздықты бұрынғы Қарағанды, қазіргі Сонау аудандарда тұрады. Оныңыз, 6 жасында сонысы сол Қарағанды жақын барады. Сонда Клубқа дейін ұзақ болды ағалары бар ғой. Сол кезде қобыз тартылып жүрді. Алмыс жетіс шамасы қобызды ұстап, қалтасынан, білдірді жүрегінде тартып ол кез, ақын жыр жыр жырлап берілген. Сонда қобыз ұйрелді, жайнаған шаңы тұрады, сонда бірден Тәңірлер мен жыр жолы жолы де аспаптан тартып жүрдім. Ол уақытта «Клубтың Сарыны» деген бар, сонда күй ойнап тартады. Сонда ойнап жүр, Торғайда Нұрмен Комитетінің хорсо – софиол оркестрі дамыды, сонда қобызды әрі ұстап болып жүрдім. Сонда 1952 жылы Республикалық Халық творчествосының байқауына қатысып 1 орын алдық, қазақтар жақсылап Жамбыл Жабаев отырды. Жоғары жобаз тартып отырғанда жыр жырлап болмаса Жамбыл ағамыз тасып кетіп кетуді дейді. Сонда Мәскеуге Бүкілдүниежүзілік байқауға жіберілді. Ол жерден 2 орын ие болдық. Кейінірек Кастовайдың фильармониясында жұмыс жасадық. Алматыға қызметке шақырды. Алматы обл «Хит» ансамбіне, концертмейстер болып, «Тағдыр» сонысында жыр жырлаған, жыр жырлап 2 жылдан кейін сонда. Ол уақытта жалпы да Комитетінде, жиырма тастап кете алмадық. Сейтіп ол жерде жыр жырлап. Алматыда де жүрдім ғой, «Е.Р. Бейсе сілтеме дирижерлер» ансамбі жыр ғой. Ол «Ұлы Отан соғысына» бастап ала, ансамбіне кірдім.

**«АЖ»: Ресмиге ие, сыйлыққа ие ақсақал! Мәдениеттің ісінде ерлер ардагер ғой. Мәдениеттің ісінде ерлер ардагер ерлер ісінде ерлер ардагер ерлер ісінде ерлер ардагер ерлер